

УДК 81:25

Четвертак Е. О.¹, Пасічник К. С.²

¹ канд. філол. наук, доц. ЗНТУ

² студ. гр. ГФ-314м ЗНТУ

ДОСЯГНЕННЯ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ НАЗВ КІНОСТРІЧОК

Переклад фільму завжди супроводжується певними труднощами не лише лінгвістичного, але й технічного характеру, що впливає на ступінь

еквівалентності і адекватності перекладу оригіналу, а також на його технічне втілення на екрані. Назва фільму дає першу інформацію, яку глядач отримує про стрічку. Вже судячи з заголовку глядач вирішує, чи ж варто переглядати ту стрічку чи ні. Своєрідна інтрига, смислове наповнення, таємниця криється саме в заголовку. Тож переклад назви кінофільму є надзвичайно важливим і являється одним із нових проблем, які постають перед перекладачем.

Я. Рецкер досить точно визначив перекладацький еквівалент як «постійний рівнозначний відповідник», що є, як правило, «незалежним від контексту». Звідси «еквіваленти мають постійні відповідники у мові перекладу» [3, с. 11-12].

В. Комісаров розуміє еквівалентність у перекладі значно ширше. У нього еквівалентність на рівні змісту знаходить такі форми прояву:

- а) на рівні мовних знаків;
- б) на рівні висловлювання;
- в) на рівні повідомлення;
- г) на рівні опису асоціації [1, с. 105].

В. Комісаров підкреслює, що, по-перше, умова еквівалентності повинна включатися в саме визначення перекладу. По-друге, поняття «еквівалентність» набуває оцінний характер і «добрим», або «правильним» перекладом визнається тільки еквівалентний переклад. По-третє, оскільки еквівалентність є умовою перекладу, завдання полягає в тому, щоб визначити цю умову, вказавши, в чому полягає перекладацька еквівалентність, що саме повинне бути обов'язково збережене при перекладі. Важливо відзначити, що незбереження мети комунікації робить переклад нееквівалентним, навіть якщо в нім збережена решта всіх частин змісту оригіналу. Проблеми можуть виникнути при передачі внутрішньомовних значень, наявність яких в семантиці слова указує на зв'язок слова із значеннями або формами інших слів. Зіставлення перекладів з їх оригіналами показує, що існують декілька типів еквівалентності, в кожному з яких зберігаються різні частини змісту початкового тексту [2, с. 123].

Отже, категорії еквівалентності й адекватності неодмінно передбачають урахування реакції аудиторії на переклад назви фільму. А поняття про одні й ті самі, тобто еквівалентні, предмети та явища дійсності в різних мовах відмінні, адже базуються на різних уявленнях у національно-відмінних свідомостях. Дане явище є цілком природним і закономірним, тому що різними є способи життя, світобачення, звички, традиції. Зважаючи на міжмовну й міжкультурну асиметрії, перекладач вимушений практично в кожному випадку перетворення системи смислів додавати або усувати певні елементи смислу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Комиссаров, В. Н. Слово о переводе [Текст] / В. Н. Комиссаров. – М. : Международные отношения, 1973. – 215 с.
2. Комиссаров, В. Н. Современное переводоведение : учебное пособие [Текст] / В. Н. Комиссаров. – М. : ЭТС. – 2001. – 424 с.
3. Рецкер, Я. И. Теория перевода и переводческая практика: очерки лингвистической теории перевода [Текст] / Я. И. Рецкер. – М. : Международные отношения, 1974. – 216 с.